

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. | Egyes szám 20 fillér.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

DLUHOPOLSZKY BERTALAN

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilvántartási közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Társadalmi tagoltság.

(J. E.) A tökéletesség legbizonyosabb jele a tagolatlanság. A korral folyvást haladó tudomány egyes ágai a tökéletességhez közeledve, a szoros együvértartozásnak mindég világosabb és világosabb jeleit tüntetik fel, mely jelek azonban bárhol inkább megtalálhatók, mint a társadalomban.

Felsorolhatatlanul sok azon hatások száma, melyek a társadalmat tagolják még pedig úgy, hogy nemcsak az egészen nem vonul végig az egységességnek még csak a látszata sem, hanem két társadalmi osztály között is oly laza az összekötő kápos, hogy az osztályok összességét egy fogalom alá vonni határozott merészség.

A mindennapi feifogás szerint a társadalomnak három osztályát különböztetjük meg. Az értelmiség által alkotott uri osztályt, a kézművesek középosztályát és végül a földművelőket.

Ez osztályok tehát — a mint látni lehet — nem a vagyoni erő aránya szerint alakulnának, hanem tisztán az erkölcsi és tudományos mivelttség szempontjai

szerint fogadnák kebelükbe tagjaikat.

De így van-e?

Sajnos, hogy nem így van.

Legfőképen nincs pedig így a másik két osztályt is példázni hivatott osztályban, az urak osztályában.

Nem elég, hogy itt a vagyoni kívül az iskolai végzettségben mutatkozó különbség von megszámlálhatatlanul sok válaszfalat s így testületekre oszlik: (papi, ügyvédi, bírói, orvosi, tanári, tanítói, testületre stb. stb. még az egyes testületek is annyira tagoltak, hogy a kintről szemlélő nem kebelbeli, aligha tudná megállapítani egységességüket.

Hol ennek az oka?

Mindenestre vagy az érdemesülési nem tudó egyenben, vagy a méltánytalan testületben.

Érdemesülési nem tud valaki arra, hogy bizonyos testület szívesen befogadja, ha nincs szellemi tőkéje, melyet úgy gyümölcsöztesse, hogy benne a testület tagjai, mivelttség tekintetében méltó társat kapjanak

Az érdemesülés felé való törekvésnek pedig akadálya lehet a

tehetségek hiánya, mely azonban nem szerzett, hanem világra hozott baj; a fogyatékos mivelttség, mely rendszeren valamely mellék, sokszor igen nagy egyéni hibák következménye; és az erkölcsi elaljasodás, mely a mivelttség bármely fokán és — sajna — naponkint tapasztalható.

A testület méltánytalansága pedig főképen abban áll, hogy nem mindég számol azzal a körülménnyel, hogy az iskolák soha sem adnak az életnek perfekt embereket, s ennél fogva — fogyatékos miveltségük miatt — melőzi még az olyan embert is, kiiben a tehetség mellett az erkölcsi lejtőkről való tartózkodásra is megvan a megtántoríthatlan akarat és erő.

Kiforrott miveltséggel csak az egyes testületek idősebb tagjaiban, vagy az ifjabb nemzedék azoknál a tüneményszámba menő jeleneteinél találkozhatunk, kik már talán gyermekkorukban be tudták látni, hogy az iskola csak alapot, bár igen becses alapot adhat általános miveltségük kiépítéséhez s így idejekorán használ-

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRSADALMI

VAS DOMOKOS.

A gyöngye mécs halavány világa sárgára festette a tanyai szoba fehér falát. A könnyű fenyőfa asztal mellett két ember ült. Az egyik hatalmas, megtermett férfi, habár haja már őszbe esavarodott; a másik vékony, esingár emberke, szőke bajusza konyultan csügött alá. Beszélgettek.

— Miért hittál ide, öcsém? — kérdezte az öregebbik, a híres kuruc vitéz: Vas Domokos.

— Beszélni akartam bátyám urammal, felelte a másik. A generálisunk küldött.

— Mi közöm a te generálisodhoz? Nekem csak az enyém parancsol.

— Jó, jó, bátyámuram; tudom én azt. Nem is parancsot hoztam, hanem...

— Mit hoztál? Mond már no! — szólt nyugodtságot színlelve az öreg Domokos.

— Hát biz tudja Domokos bátyám is, hogy az a vén Vak Bottyán kutya ember. Esze is van, bátorsága is, ereje is, a golyó se fogja, a szerencse is szereti. Hisz

itt van a Dunántul, ni! Mikor ide küldte a fejedelem, minden a mienk volt s most Bottyán apó az ur mindenütt.

— Biz úgy van az, öcsém. Most mienk Dunántul.

— Ezért haragszik a mi generálisunk. Mindent megpróbált már a főlsemű Bottyán ellen, s minden visszafelé sült el. Egyszer már fölbérelt egy kuruc közvitét; szépen meg is alkudtak Bottyán apó fejére: a kuruc kapott előlegbe egy paripát, kardot meg száz pengő forintot, a többi csak aztán kapta volna, mikor már levágta volna Bottyánnak a fejét: de öki-gyelme szépen odóbb állt az előleggel, és Bottyánnak nem lett semmi baja. Biz aszondom, nagy számár volt az a kuruc, hogy nem vágta le az öreg fejét. Mert tán két falut is kapott volna érte.

— Mit mondasz öcsém? Két falut?

— Kettőt, kettőt, bátyámuram. Hát nem nagy számár volt?

— De biz az, akarom mondani: de-hogy az!

Az első az igazi Domokos bátyám. Hát mondom, a császárnak megvitte egy futár a hírt, hogy Vak Bottyánnal csak az is-

ten bir, övé az egész Dunántul és Bécset akarja meglátogatni. A király nagyon megijedt. Pöcsétes levélben iratta meg a generálisunknak, hogy öt falut ad Vak Bottyán fejéért.

Sebesebben vert erre az öreg Vas Domokosnak a szíve. Melle is lihegett és szakadozottan kérdezte:

— Iga...zat beszélsz, öcsém, iga...zat. Igazán öt falu?

— Annyi biz az; kerek öt falu. Ne legyen nemes Csáky Lőrinc a nevem, ha nem ennyi! Öt falu, sokat ér az! Aztán bátyámuram nagyon jártas az öreg Bottyánnal. Senki sem kérdezné, hogy mit akar az aponál, ha valamelyik éjszaka arra vetődnek...

— Ér...tem, öcsém, de hátha nem adják ide az öt falut?

— Arra is van orvosság: a pecsétes levél. A generálisunk még tegnap meg írt egy szerződést, most már csak Domokos bátyámnak kell aláírnia. Benne áll az írásban, hogy nemes Vas Domokos öt falut kap a Vak Bottyán fejéért. Aláírja-e, Domokos bátyám?

Az öreg Vas Domokosnak a fejébe tó-

ták az önmivelés eléggé nem becsülhető eszközeit.

De kérdem csak ezek lehetnek-e a testület méltó tagjai? Az felel-e meg inkább a ráció törvényének, hogy a miveltebbek elkülönített osztályt képezzenek, vagy pedig az, hogy a kevésbbé mivelteket már csak azért is szívesen lássák körükben, hogy rájuk miveltségük egész erejével közvetlen közletről hathassanak.

A józan ész szava az utóbbi föltétel mellett szól s mintegy azt mondja: nincs ember, nincs testület, nincs társadalmi osztály és nincs társadalom, melyben a tudás (mint a miveltség mértéke) mellett a tudatlanság ideig-óráig meg nem férne.

Ma, midőn oly sok eszköze van a mivelődésnek, hogy egy kis rátermettség és akarat mellett a csak némileg iskolázott ember is a miveltség bámulatos fokára emelkedhetik, bátran lehet mondani, hogy sokak miveletlenségének oka abban rejlik, hogy a mivelődés leghatalmasabb eszköze, a miveltebbekkel való közvetlen érintkezés nem állott módjukban.

Jól teszik tehát, akiknek a miveltség a kenyerük, ha annak, akinek kevesebb van, kenyerük javából adnak, nem pedig annak héjából, mely a tulságosan éhes, embernek jól eshetik ugyan, de aki már jobban táplálkozott nem találja izletesnek.

Nem a méltóságteljes, sokszor lealázó és a testületben újabb tagoltságot előidéző leereszkedésre, hanem komoly együttérzésre van szükség. Társadalmi tagoltság mindig volt, van és lesz, mert ci-

pészre éppen úgy szükségünk van mint orvosra. A társadalmi állás tehát széttagol bennünket, de ezt a széttagoltságot össze kellene fűzni az egymás iránti becsülésnek. Minden emberben tiszteljük és becsüljük az embert, és ne azt nézzük: milyen állást tölt be, hanem azt: — miképen tölti azt be. Ez a fő! E szerint becsüljük.

H I R E K.

— **Hymen.** Ciner Arnold birtokbérlő s tartalékos honvéd hadnagy, eljegyezte Lichtsein Ilonkát Egerben.

— **Szilágyi Dezső színtársulata.** Színpártoló közönségünk bizenyosan megelégedéssel veszi a hírt, hogy Szilágyi Dezső színingazgató, ki a múlt évben városunkban a színészet tönkretett hitelét helyre állította s művész-gárdájával oly kitűnő előadásokat rendezett, melyek a legkényesebb igényeket is kielégítették, folyó hó 10-én ismét körünkbe jön s a színirodalom jelesebb régi műveit és a legújabb s legkiválóbb újodásokat fogja színre hozni. Kibocsátott színijelentéséből értesülünk, — hogy a múlt évi gárdából — Balla Mariska, Bándy Rózsi, Lendvay Ferike, Havass Jenő, Szilágyi Dezső, Sz. Kovács Gyula visszsjönnek — s a társulat újabb erői között V. Berzsenyi Margit, Thán Györfy Mariska, Rajts Ilona, H. Szabó Hortenzia, Betleni László, Vágó István, Herics Ottó, és Szilágyi Ernő, szerepelnek. A társulat szombaton, június 11-én kezdi meg működését „Nap és hold” című fényes operettel. A társulat karnestere, Kerner Jenő, — az országos hírű „Magyar dal” szerzője, ki szerzeményével s az abból folyó eseményekkel a fővárosi és külföldi sajtót egyaránt foglalkoztatta. A társulat régi titkárja Vihary Elemér városunkba érkezett, hogy a jobb közönség között bérletet gyűjtsön. Talán felesleges is őt a közönség pártfogásába ajánlani, — mert a kinek a hazai színművészet iránt érzelme van, bizonyosan szívesen támogatja is annak hivatott képviselőit. Meg kell még

emlitenünk, hogy Szilágyi Dezső fényes új ruhatárral és diszletekkel vonul be szinkörünkbe — és saját zongorát is hoz magával.

— **Verekedés áldozata.** Vasas Márton és János tífredi gépészek, miért, miért nem, — talán szerelem história — elég az hozzá, hogy nehezteltek az ott állomásozó méntelep vezetőjére. Amint látszik már előbb is volt köztük egy kis affér. A múlt héten a koresmában iddogált a két Vasas gyerek. Oda üzentek a méntelep vezetőjének: most menjen a koresmába, ha legény.. Hát a „führer” el is ment, itt aztán szó váltásba elegyedtek. Vasas János e közben hátulról, orozva, megtámadta illetve átkarolta és a földre rántotta. Márton se volt rest, rávetette magát a führerre és fojtogatni kezdte. A dulakodás közben a Márton ujjja valahogy véletlenül a katoná szájába került, aki nem is éresztette ki fogai közül, mindaddig míg talpra nem álltak mind a hárman. Ekkor eleresztette mert azt is észrevette, hogy a János kést akar a hátába szurni, ezt elhárítandó eleresztette Mártont a fogai közül és sikerült a szurást megakadályoznia. A harc véget ért. De Márton, kinek ujjai össze voltak harapdálva, — ötödnapra meghalt. „A harapástól halt meg” — mondogatta mindenki. Föl is jelentették a katonát. Lejött a hadbíróóság. Márton holtestét fölbontolták és megállapították hogy, nem a harapás következtében halt meg, hanem egy már előbb történt verekedés következtében, hol a máját nagyon megsértették.

— **Urnep.** A kath. világ egyik impozáns ünnepe volt e hó 2-ikán. Urnap u. i. az oltáriszentség szerzésének az emléknepje mely ünnepet a kath. világ e szentséghez méltóan szokott megünnepelni. Most is nagy számú hívő közönség borult le a legméltóságosabb szentség előtt.

— **Sorozás.** A hevesi járásban, az 1904-ik évre megajánlott ujoncok sorozása, mult hó utolsó napjaiban ejtetett meg. Az eredmény általában kedvező volt, amennyiben adások nem maradtunk, habár a sorozó — bizottság nagyon megválogatta a legényeket.

A sorozás utolsó napjának délutánján, szeretett alispánunk, Majzik Viktor mint a

dult minden vére. Kikapta az írást a cingár emberke kezéből, megfogta mind a kezével, odatartotta kidülledt szeme elé s úgy nézte. Mikor odaért az olvasásban a Vak Bottyán nevéhez, összereszt. De olvasta tovább. A végén háromszor is elismételte magában az írás szavait: „adas-sék neki öt falu.”

Aztán hirtelen határozott.

— Add ide, ösém; aláírom — szól.

— Hisz ott van a kezébe, Domokos bátyám!

— A kalamárist a ludtollat add ide.

Csáky Lőrinc örömmel nyujtotta oda a ludtollat.

— Irja, irja, Domokos bátyám.

A másik pedig reszkető kézzel írta a pecsét alá: nemes Vas Domokos. Aztán feltette kalpagját s kifelé indult. Csak az ajtóból szól vissza Csákyknak:

— Maradj itt, éjjelre elhozom a fejét.

A labanc Csáky kezét dörzsölve nézte, hogyan szalad a kuruc a tábor felé. Biztos volt benne, hogy Vak Bottyán nem éri meg a reggelt.

...Az öreg Vas megszólította a legelső őrt, akivel találkozott:

— A táborban van az apó?

— Épp most jöttem tőle. Azt mondta, ha találkozom a hadnagy urammal, küldjem hozzá. Hadnagy uram meg csak

költse fel bátran, ha aluszik az apó.

Az áruló vén kuruc csöndben ért el Bottyán sátorához. Ott megállott. Eszébe jutott az a másik kuruc, aki odább állt az előleggel. Összeborzadt. De a kapzsiság hamar elnyomta elnyomta lelkiismeretét; hiszen ő nem kapott előleget, az őt falu meg sokat ér. E fajta gondolatok ugráltak agyában össze-vissza.

De az idő kereke gyorsan forgott és neki tennie kellett.

Lassan fölemelte tehát a sátor szőnyegajtaját és halkán belépett. A nyitott ajtón bevilágított a holdvilág, épp a kacagányon fekvő Bottyánra vetve sugarait. Oly szép volt az alvó öreg ember! Fejét jobb kezén nyugtatta, bal keze hevesen szorította a széles kardot, melynek markolatán rózsa-fűzér függött. Vas Domokos egy pereig mozdulatlanul nézte az alvót. Nem merte belészurni a hideg vasat. De ajkai mintegy önkénytelenül mormolták most: „adas-sék neki öt falu.”

És kihuzta kardját, előre lépett, és... a közeli dombról fölzendült a tárogató. Először sirt, zokogott a dal, aztán esengett, bongott, harsogott; valami fiatal kuruc csengő hangon énekelte a tárogató mellett:

„Szent szabadság áldva légy!

Szerető karodba végy!...”

Vas Domokos összerázkódott a tárogató

szavára. Mintha a villám esapott volna belé. Megjelent előtte halott öccse, ökölbe szorított kezekkel, aztán apja, kit a hóhér bárdja végzett ki. — mire a kivont kard visszasülyedt hüvelyébe. Domokos kirohant a táborból Futott, szaladt, vágatott végig a táboron, ahogy csak a lába bírta.

Az örök bámulva nézték, engedték rohanni s oda sugták egymásnak:

— Biztosan megbolondult szegény!

Domokosról pedig szakadt az izzadság, mikor a kis tanyához ért.

Nem kinyitotta, hanem belökte az ajtót. Csáky Lőrinc ijedten ugrott fel a ló-cáról, ahol aludt.

Valamit akart kérdezni, de az Vas kardja gyorsabb volt: abban a pillanatban átjárta a Csáky mellét. A labanc összerogyott. Domokos nagyott rugott rajta.

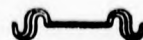
— El akartál csábitani, kutya labanc! — kiáltá keserűn.

Aztán elővette jó pisztolyát, megtöltötte, s oda igazította saját szívének.

— Én is kutya voltam!

A pisztoly eldördült. S a golyó vágta lyukon át hatalmas vérsugár szökött ki Vas Domokos szívéből, bepirosítva a leszurt labanc sárga arcát.

Tar Kálmán.

sorozó-bizottság elnöke, meghívta a sorozó-bizottság tagjait és barátait hevesi szőlőjében egy kis uzsonnára, hol a délután estébe nyult. S a diszes társaság igen jól mulatott

— **Női ipariskola Hevesen.** A folyó 1903/1904-iki tanév tanítónői képesítő vizsgálatán, mely Egerben mult hó 20-tól 31-ig tartatott meg, községünk közszere-tetében és köztiszteletében álló urhölgye, Hering Emmike is sikeresen megállotta helyét s elnyerte egy nehéz és küzdelmes életpályára jogosító kézimunka tanítónői oklevelet. A vizsgálatot egy kézimunka-kiállítás előzte meg, melyen Hering Emmike urhölgy páratlan szakértelemmel, kiváló ügyességgel s igazán odaadó gondoskodással készített kézimunkái, — a nem éppen laikus vizsgáló-bizottság tag-jait is a legnagyobb mértékben meglep-ték, kik legszebb s legjobb elismerő nyilatkozataikat méltán s jogosan tették is meg. Mint értesülünk Hering Emmike Hevesen magán jellegű női ipariskolát szándékszik nyitni, hol tudását, páratlan ügyességét érvényesíthesse. Mi már ismerjük a k. a.-t. kézimunkában kifejtett ritka ügyességéről, nemes és finom izlé-séről: — azért csak szerencsének tarthat-juk városunkra nézve, hogy szakképzett-ségét nem viszi el tőlünk, hanem itt akarja érvényesíteni és tőkésíteni. A mi érdekünk tehát, hogy Ot itt megtartsuk; mert a mi érdekünk az, hogy leányaink izléses és szakszerű kézimunka oktatásban nem csak utmutatást, de ügyeséget és tisztult izlést sajátítsanak el. Most erre megvan a fényes alkalom itt helyben, nem kell messze menni, mint ezelőtt, ha va-laki a közönségesnél emelkedettebb fejfo-gású kézimunkát akart elsajátítani. Örül-hetnek az anyák, örülhetnek a lányok, hogy most már nem kell idegenbe men-niök, ha valamit tanulni akarnak, itt van itt lesz helyben egy ügyes és szakképzett hölgy, akire bizton reábizhatják az anyák gyermekök kézimunka tanítását. Pártol-juk tehát e nemes hölgyet, pártoljuk is-koláját s szakképzettségét. Mi a magunk részéről úgy a vizsgája sikeres letételéhez, valamint nehéz és küzdelmes pályájához tiszta szívünkkel kívánjuk a legnagyobb szerencsét.

— **A Magyar Festőművészet Albuma.** A magyar könyvkiadványok terén feltűnést keltő diszmuvel fog a Pesti Napló olvasóinak karácsonyi ajándéku kedveskedni. Címe: A Magyar Festőművészet Albuma, és gyönyörű foglalata lesz a magyar festőművészet remekeinek, Kupeczkytól és Mányokitól kezdve a jelenkorig, mikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula és Zichy Mihály vezetésével, hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nem jelent még meg ehhez hasonló nagy koncepezióju diszmu. Ötven nagy-szabásu magyar festmény fogja e disz-munkát ékesíteni, művészi reprodukciók-ban. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándéku megkapja a „Pesti Napló“ minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindama új előfizetője, aki egész éven át fél vagy negyedövenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló“-ra. A „Pesti Napló“ előfizetési ára: egy évre 28 kor. Szerkesztősége és kiadó-hivatala: Budapest, VI., Andrássy-út 27.

ALBACH NÁNDOR
méhészete HEVESEN.

Ajánlja saját termésű 1904. évi tiszta feké akác, csurgás és sejtes mézeit 1 liter csurgás 2 K. sejtes kilója 1 K. 60 fillér.

Magyar Általános Kőszénbánya Részvénytársulat

Bányái: **Tata, Királd, Sajó-Szt-Péter, Dorogh, Tokod, Ebszöny, Brikettgyár: a tatai bányatelepen.**

Van szerencsénk az igen tisztelt fogyasztó közönség szives tudomására hozni, hogy

— *szénárainkat tetemesen leszállítottuk* —

minek folytán azon kellemes helyzetben vagyunk, cséplési és ipari célokra kiválóan alkalmas tatai brikettünket, valamint királdi és sajószentpéteri szeneinket igen jutányosan adhatni, a legjobb kiszolgálás pedig, bányáink fokozott termelőképességével biztosítva van.

Ajánlatokkal és bővebb felvilágosítással készséggel szolgál

A magyar általános kőszénbánya részvénytársulat
FELSŐMAGYARORSZÁGI VEZÉRKÉPVISELETE
Neuman Adolf Miskolcon és Gönci Ármán áll. főnök Heves.

A „PESTI NAPLÓ“ új karácsonyi ajándéka

— *A magyar* —

Festőművészet Albuma.

Páratlan diszmu, külső kiállításában és belső tartalmában egyedül álló remekmű az, a melyet a „Pesti Napló“ az 1904. év karácsonyára szánt meglepetésül, olvasóinak. Eddigi karácsonyi ajándékainak diszes sorozatát folytatja most a „Pesti Napló“, új és minden eddigi ajándékot messze tulszárnyaló diszmuvel, melynek címe ez lesz:

A Magyar Festőművészet Albuma

A magyar festőművészet remekeinek gyönyörű foglalata lesz ez a páratlanul álló diszmu, amely a magyar festés remekait fogja felölelni a XVII. század nagy magyar festőitől, Kupeczky-tól és Mányoky-tól kezdve egész a jelenkorig, amikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula, Madarász Viktor és Zichy Mihály vezetésével hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nincs még olyan mű, amely a magyar festőművészetet ilyen gazdagságban mutatja be. Ötven nagyszabásu festményt szemelünk ki, amelyet mesteri ki-vitelű

ötven műlapon

mutatunk be a magyar közönségnek. Az ötven műlap nagyrésze gyönyörű

sok színnyomásu kép

lesz, olyan, mint amelyek a Vörös-

marly-Albumot eseménynyé avatták a magyar könyvpiacra.

Ezenkívül a magyan festőművészet történetét a könyvben elsőrendű esztétikusaink érdekes és népszerű előadásban fogják bemutatni. A szöveget számos festménynek a szöveg közé nyomott másolata fogja kísélni, úgy hogy az ötven többszínnyomás műlappal együtt A magyar Festőművészet Albuma a leggazdagabb és legdiszesebb tára lesz a magyar festőművészetnek. A „Magyar Festőművészet Albumát“ meg fogja kapni a Pesti Napló minden előfizetője, aki az év végéig, akár havonta is, de állandóan és megszakítás nélkül előfizető marad. Minden félreértés elkerülése végett azonban meg kell jegyeznünk, hogy azok az új előfizetők akik az 1904. évre szóló előfizetésük fejében a Vörösmarty-Albumot megkapták, a Magyar Festőművészet Albumára csak úgy tarthatnak igényt, ha egy további egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyed 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fillér. — Szerkesztősége és kiadóhivatala:

BUDAPEST, VI. ANDRÁSSY UT 27. SZAM ALATT VAN.

Fontos minden menyasszonynak!

Szükséglete beszerzése...
Tausky J. Fiai

ruha- és fehérnemű-gyártók
Pozsony

a legjobb árjegyzéket, mely
különböző ezüsterőn összeállított
kelengye-költségvetéseket tartal-
maz, hűmentesen megkísérli.

Megbízható ország! Pontos kiszolgálás!
Jutányos szabott árak!
Kiváló munka! Jó anyag!

NEUSTEIN FÜLÖP

ozukrozott
hashajtó tabletták

mit már évek óta a leg-lobbanzó orvosok, mint
...
test és teljesen ártalmatlanok. Csukrozott kúsejűk
végéig még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 16 pillét tartalmazó doboz 30 fill., egy tekercs, mely 8 dobozt
tartalmaz, 120 pillét tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előleges
beküldése után 1 tekercs portómentesen küldetik meg.

Óvást! Utánzásoktól különösen óvkoztunk.
NEUSTEIN FÜLÖP
„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszer-tára
Wien, I., Plankengasse 8

SZABADALMAKAT

ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT
BUDAPEST, ORSZÉGHATÁR-KÖRÜLT.
Magyar Államvasutak és más nagy vállalatok
szállítója

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI
RÉSZVÉNYEKRE.
KÖLCSÖNT
NECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCIEKTERE 6.

Egy jó házból való fiu
TANONCUL felvételik
ADLER JÓZSEF
könyvkötészetében HEVESEN.

HIRDETÉSEK

felvételnek

A KIADÓHIVATALBAN.

Magyar festék-, kence- és lakkgár
KRAYER E. és T.
József főherceg udvari szállítója,
a magyar államvasutak és más nagy vállalatok
szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

MAGYAR IPAR

Következően felsorolt saját készítményű jó minőségű árúinknak
árjegyzékét áttekintésre ajánljuk.

1 drb. bécsi piros paplan	1 frt 80
1 drb. bordó	2 - 80
1 drb. Satin Cachmir paplan	3 - 80
1 drb. atlasz Cachmir paplan	5 - 80
1 drb. selyem atlasz	8 - 50
2 réssű volin matracs	4 - 50
3 drb. Crin de afrique	7 - 50
1 drb. szőr	10 - 50
3 drb. szőr	14 - 50
1 szalmaszék lettyve	2 - 20
1 drb. acél sodrony ágybetét	5 - 50
1 drb. párnázott ruganyos matracs	15 - 50
1 összehajtható vanágy tengeriű matracs	10 - 50
1 drb. flanel takaró	1 - 50
1 asztal, 2 ágyterítő	5 - 50

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST
Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 37.

Alapítva 1886-ik évben

könyvnyomda, - o o o o o Adler József könyv és papirkereskedés
o o o o o könyvkötészet A „Heves és Vidéke” o o o o o
o o o o o kiadóhivatala
Heves, piactér. (a „Nemzeti” szálloda tőszomszédságában.)

- mindennemű imakönyvek nagy raktára
- ELJEGYZÉSI KÁRTYÁK... ..
 - ESKÉTÉSI MEGHIVÓK.....
 - BÁLI MEGHIVÓK.....
 - TÁNCZRENDEK
 - JEGYZŐKÖNYVEK
 - ZÁRSZÁMADÁSOK
 - LEVÉLFEJEK
 - BORITÉKOK.....
 - SZÁMLÁK
 - NÉVJEGYEK
 - CZÉGKÁRTYÁK
 - MÉRLEGEK
 - KÖRLEVELEK.....
 - ÜZLETI LEVELEK.....
 - GYÁSZJELENTÉSEK
- és mindennemű nyomtatványok pontosan eszközöltetnek.

Ajánlja dúsán felszerelt
mindennemű imakönyv
raktárát a közeledő
Gyónás és
bérmlási alkalomra
u. m. Vezér csillag, Hock
János imakönyve, Lelki ve-
zér orgonahang, Orgona
virágok. Szent-hangzatok,
Lelki manna, Egi manna.

- RAKTÁRON VANNAK:
- ISKOLA KÖNYVEK.....
 - ÜZLETI KÖNYVEK
 - JEGYZŐKÖNYVEK
 - RAJZSZEREK
 - LEVÉLPAPIROK.....
 - IRÓSZEREK
 - SZIVARKA HÜVELYEK
 - KÉPES LEVELEZŐLAPOK...
 - DISZDOBOZOK
 - LEVELEZŐLAP ALBUMOK
 - EMLÉKKÖNYVEK
 - ZSEB NAPTÁRAK
 - LAMPIONOK
 - HAVI FOLYÓIRATOK
- magrendelések gyorsan és pontosan készítenek.

Napi- és heti lapokra, valamint havi folyóiratokra előfizetések felvételnek.
mindennemű nyomtatványok nagy raktára